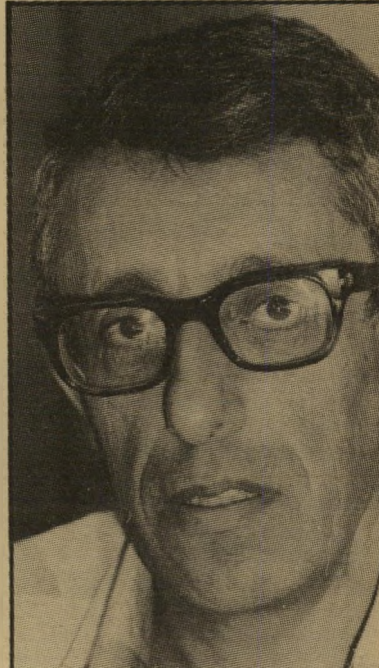

העולם הזה חקר: מדוע מת איש-יכסית?

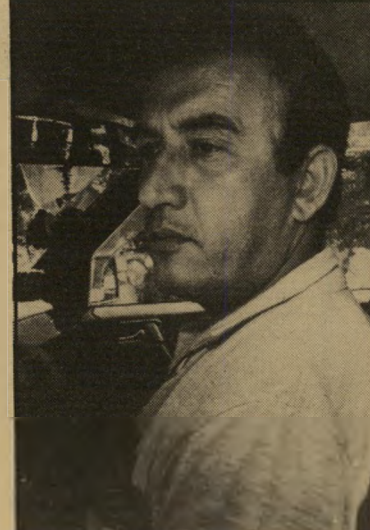
מנהל מיכאל. הטיפול היה מהיר ויעיל...

לפתע אחרי מותו, מותו של משה איש-יכסית במ"ט של מיסוריו. רגעיו האחרונים של האיש הזה, שכל חייו היה מוחצן, ברור וגלוי, הופכים להיות מבולבלים, מעורפלים. מין ראשון תל-אביבי של קיץ לוהט, שמעורבים בו עדויות שונות וכמה שאלות חמורות.

יום השלישי בבוקר. השעה המדר ייקת אינה ברורה. מיכל קידר, מל-צריח באחת המיסודות הפורות ל-אורך רחוב ריזנגוף, על פרקידה שעון משוכך בשחור-לבן, בטוחה כי השעה היתה 5 בבוקר.

הגעתי עם אחותי לחדרהמיון בערב שלפני-כן. לפנות בוקר הייתי מתוחה ועצבנית. רצינו לעזוב את חדרהמיון. אמרו לנו שנוכל לצאת רק אחרי שהרופא של מיסורת-הבוקר יבדוק את אחותי. לכן הצפתי בכל רגע בשעון.

בשעה 5 הוא הגיע. אני בטוחה

נהג מטלון. זרוק את הסיגריה!

שזה היה הוא. איך אפשר לטעות בו? הוא לבש חולצת-טריקו כחולה, מיכנסייג'ינס כהים וקבקייעץ. בידו החזיק תיק בצבע ברור. הוא ניגש לאחיות ואמר שהיו לו כלילה כאבים בחזה. האחות הורתה לו לשכב על המיטה. הוא שכב ואחר-כך התיישב. איש לא ניגש אליו. הוא היה חיוור.

בשעה 6 הגיעו פועלי-הניקיון וביקשו ממנו לקום מהמיטה, כדי שיוכלו לנקות את המירצפות הסמור וכות למיטתו. הוא כל-כך כבד, הם אמרו, והם לא מצליחים להזיז את המיטה.

32101	14-07-87	48
איש כסית	משה	יח
גורדון	74	אנא
נ.ד.נ.	1947.1	פנימי
	חייבים	0763763
	פנ. א	
איכילוב		1.1.1.

רישום-המחשב השעה: 06:48

הלוויית משה איש-יכסית 28 הדקות שחרצו את דינו

כמה רופאים הגיעו כבהילות, ואיש-כסית נלקח לחדר-טיפול-לנרמץ.

מה קרה לסרבלי?

מול בית-אמו של איש-יכסית, כי רחוב גורדון, נמצאת תחנת-מר ניות. מוטי לוי, נהג וסדרן, היה בתחנה באותו בוקר. גבוה, גדלגוף, דומה בצורתו החיצונית לאיש-יכסית. הגיר-סה שלו שונה מזו של קידר. הוא מת מקד בשאלת הזמן.

מוישה נכנס לתחנה בין 6 ל-6 רבע. היה חיוור. אמר שהוא רוצה לנסוע לאיכילוב. לא תיארתי לעצמי שהוא מרגיש לא טוב. חשבתי שהוא נוסע לבקר חבר.

הוא קם ויצא מהחדר. אחרי עשר דקות חזר. כנראה באותו עשר דקות נרשם בדלפק-הקבלה.

בשעה 7 ורבע הגיעה הרופאה והתחילה לבדוק את החולים. הוא היה השלישי בתור. קודם בדקה שני זקי גים. אחרי-כך הגיעה למשה. היא הי קיפה את מיטתו בוילון. הוא סיפר לה על הכאבים בחזה. היא ביקשה מה-אחות מכשיר אק"ג. המכשיר לא פעל. הרופאה ביקשה ממנו לעבור למיטה אחרת. שם שוב חיברה אותו למכשיר. כשגמרה לבדוק אותו עברה לכי-רוק וקנה. ששכבה סמוך לאחותי.

פתאום שמענו נחירות מכיוון המיטה של איש-יכסית. הרופאה מיהרה לעברו, צעקה שיביאו מכשירי-החד-יאה. בחדרהמיון השתררה המולה.

מלצרית קידר. איך אפשר לטעות בו?

אני בטוח שהשעה היתה 6. מכיוון שבדיוק באותן דקות סיימתי את מיסורת-הלילה וחזיתי לנהג שיבוא לאסוף אותי.

הנהג הגיע, ומוישה הסתכל עליו וצחק. אם נצמיד את הכטן שלי לכטן שלך, אמר לי, ונעמיד את הנהג בינינו, ייצא סנדוויץ' טעים.

אמרתי לעצמי אם מוישה צריך נהג, אני מותר. אחכה כמה דקות עד שהנהג יחזור מהנסיעה של מוישה, ורק אחרי-כך אסע הביתה.

הנהג, בני מטלון, צנום ונמוך, מחזק את גירסת הסדרן: השעה היתה 6 כשמשה נכנס למונית. לפני-כן אמרתי לו שניסע אחרי שאגמור לעשן את הסיגריה שלי, והוא אמר: תזרוק אור-תה. בסוף הנסיעה אתן לך סיגריה אחרת. הבנתי שהוא ממנה. זרקתי את הסיגריה ונסענו.

בשעה 6 ר'20 הגענו לאיכילוב. משה לא דיבר. נתן לי המישה שקלים. החזרתי לו שני שקלים עודף והוא נתן לי שקל אחד טיפ.

הוא לבש מיכנסיים בהירים וחולי-צה בהירה. היה חיוור ונראה כאדם ש-מצברוחו גרוץ.

ובכן: הגיע ב-5 או ב-6 ר'20? שאלה חשובה. או: מה בדיוק לבש? רותי איש-יכסית: בית-החולים החזיר לי את בגדיו: מיכנסייג'ינס שחורים, חולצה גברית בצבע כחול כהה. מוישה תמיד לבש סרבלי. כנראה שבאותו בוקר הכאבים בחזה היו כל-כך חזקים שלא היה מסוגל להרים את ידיו למעלה כדי לחגור את כתפיות הסרבלי.

חדרהמיון בבית-החולים איכילוב פועל על-פי שיטה קבועה, הנהוגה בכל חדרהמיון בארץ. חולה המגיע לבדו, נכנס לחדרהמיון ומתבקש להי-רשם בדלפק-הקבלה. קורה שחולה מגיע, מחכה כמה דקות, ורק אז נאמר לו כי עליו להירשם במישר-הקבלה. לרוב, גם אחרי שגרשם אינו זוכה בטיפול מיידי, אלא אם הגיע בחברת בני-מישפחה צעקניים.

איש-יכסית, אם להאמין לדיבריי נהגיהמונית, הגיע לחדרהמיון בשעה 6 ר'20. טופסהמחשב של חדר המיון מראה כי נרשם במשרד הקבלה בשעה 6.48.

לצעירים זה מסוכן

פרופסור מורים לוי, מנהל מחלקת-הלב בבית-החולים ביי-לינסון, בהתקף-לב קל אין השיבות למהירות הטיפול. אפשר לטפל בחולה רק אחרי כמה שעות מתחילת ההתקף. כשההתקף קשה, חשובה כל דקה.

(המשך בעמוד 40)

שרה ליבוביץ

במדיונה

(המשך מעמוד 6)

יוגוסלוויה אינה יכולה לעשות צעד גדול ראשון לעבר המימסד הישראלי, מחשש פן תפגע ביחסיה הטובים עם הערבים. הזמנת פלד, התמך בעיקרון ההגדרה העצמית לעם הפלסטיני ונב-שאימתו עם אש"ף, היא צעד פריש-ראלי שאין בו כדי לעודד זעם אצל הערבים.

כזמנית נשלה עיתונאי יוגוסלוי ארצה, כדי לפתוח מיסוד של סוכנות-הידיעות היוגוסלויות.

שימעון פרס גילה שנפגש באיזופה בחשאי עם ראש ממשלת יוגוסלחיה.

ברית-המועצות נמצאת כ עיצומו של מיצעד ארוך היסוד לקראת חידוש היחסים הרישמיים עם ישראל.

מזה שבועיים שהה בארץ משלחת קונסולרית סובייטית, השבוע הגיע ארצה איש-כמורה סובייטי בכיר. אף אחד מן הצעדים האלה אינו די גדול כדי להרגיז את הערבים, אך הם מצטר-פים למגמה ברורה.

אמריקה השחורה מודעת בהדרגה את יחסיה עם ישראל, מדינה אחרי מדינה.

הורו הזמנה את נבחרת-הסניס הישראלית להתחרות (ראה לעיל). צ-ער זה מזכיר את מיסחקי סניסה שולחן, שהיוו בשעתו את הצעד הקסן הראשון לחידוש היחסים בין סין ואר-צות-הברית.

אירוסה המיזרחית הלסת, כדרכה, בעיקבות מוסקוה. פלין התי-גריה כבר עשו את הצעדים הראשונים לכינון יחסים. יש להניח כי המדינת-הזהירות יותר — צ'כוסלובקיה ובל-גריה — ילכו בעיקבותיה.

הישג לפרס. מה גרם לשיפור מרחיק-לכת זה במצבה של ישראל? הסידי שימעון פרס יכולים לטעון שהכל בא תודות למאמציו, ובעיקר תודות לחתימה לקיום ועידת-שלום בינלאומית. טענה זו יש לה על מה לטמון.

פרס אמר תמיד, שגם אם לא ייצא דבר מן היוזמה לכינוס הועידה, ודי-עצם היוזמה תביא לשיפור מסריע במעמדה הבינלאומי של ישראל. רב-זה מוכיח עתה את עצמו. ברת-הצמ-עצות מעוניינת בכינוס הועידה, שג-כיר את השפעתה במרחב, וסין אינה רוצה לפגור אחריה. כננו יחסים ריש-מיים עם ישראל הוא שלב חשוב בכיון זה.

אולם המסע הדיפלומטי המצלח של פרס יכול רק למצות אפשרויות הקיימות בשטח ממילא. אחרי 20 שנות ניתוק, נוכחות המדינות והקמפוניסיות לודעת שאין בו טעם. קיומה של ישראל הוא עובדה קיימת, וטיפשות היא ל-התעלם מכך. רעת-הקהל העולמית, כי כל היבשות, נוטה להשלים עם מצאית זו.

אש"ף רוצה. הצעדים בנוש הק-מוניסטי, באפריקה ובאסיה לקראת כי-נון היחסים עם ישראל לא היו אפשר-ריים, אילו התנגד לכך העולם הערבי בתוקף.

אולם גם הערבים יודעים כי אין מנוס מהכרה בישראל אם רוצים להגיע לידי הסדר. מכיוון שהעולם הערבי מעוניין בכינוס ועידה בינלאומית, כי-השתתפות ברית-המועצות, ודי בעק-פין מעוניין העולם הערבי גם בכינון יחסים בין מוסקוה וירושלים, גם אם קשה להודות בכך כפה מלא.

בראש המגמה הזאת עומד אש"ף. הוא רוצה בהסדר, שיביא להקמת מדי-נה פלסטינית בגדה וברצועה. הוא רד-צה בוועידה בינלאומית, שבה ישתתף אש"ף לצד ישראל. זרף כל ההצעות הרישמיות, יודעים ראשי אש"ף כי ל-שסבך יש צורך בקידוח בין סית-המועצות וישראל. הוא מעודד מגמה זו בחשאי.

התחושת: מגמה זו תימשך, בתאוצ-גוברת.